SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 192. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 8, 1991. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ЖОВТНЯ 1991 Ч. 192. РІК XCVIII.

Л. КРАВЧУК ПОВЕРНУВСЯ В УКРАЇНУ

Київ (ПС УНС, РР). — Сюди у п'ятницю, 4-го жовтня, після десятиденної поїздки до ЗСА, Канади і Франції повернувся голова Верховної Ради України Леонід Кравчук. У цій поїздці його супроводжували члени Президії Верховної Ради України, голова постійних комісій Ігор Юхновський, Дмитро Павличко, Василь Євтухов, міністер охорони здоров'я Юрій Спіженко, міністер закордонних справ Анатолій Зленко та українські журналісти.

Після приземлення літака на Бориспільському летовищі, Л. Кравчук дав коротке інтерв'ю українському радіо. Він висловив задоволення поїздкою. Зокрема голова ВР України повідомив, що після проголошення Україною незалежності, українську делегацію зустрічали як представників незалежної української держави. Л. Кравчук зауважив, що ці зовнішні атрибути, зокрема підписання протоколів, є важливим, а ще важливішим є те, що це були ділові, конструктивні зустрічі.

Повертаючись на батьківщину, Л. Кравчук заїхав до Франції, де також відбув зустріч з представниками уряду, з якими провів розмову в широкому спектрі політичних питань. І в Канаді, і в ЗСА, і у Франції головною темою обговорення була економічна незалежність України, інтеграція в європейські структури, пряма допомога Україні, політичні проблеми, проблеми атомової зброї та глибальної політики. Як заявив Л. Кравчук, ішлося не просто про кредити, а про принципи політики України, про те, якою буде її зовнішня політика. Кравчук також зауважив, що поїздка дала йому нагоду побачити як найбільші країни світу ставляться до проголошення Україною незалежности. Їх приймали, як державних представників і це дуже важливо. На закін чення Л. Кравчук сказав, що, повернувшись в Україну, відчув радість, бо „хоч тут і важко, але це наша земля, наші люди, наше лихо, і ми маємо разом його пережити й подолати". Л. Кравчук повідомив, що за час поїздки він зовсім не стомився, хоч досвіду керівника держави ще не має, а переговори довелося проводити досить складні. „Десь взялися і сили, і вміння, і нас прийняли добре".

Розповів Кравчук і про зустріч з громадянством української діяспори і ці люди не лише тепло вітали українську делегацію, але кожен з них ще запитував чим конкретно може допомогти Україні. Тисячі українців діяспори перейняті почуттям великої відповідальности за Україну і за її майбутнє. „Очі їх світилися добром, переконаністю й рішучістю", - закінчив Л. Кравчук.

Схвалено закон про підприємства України

Київ (УНІАР). — Кабінет Міністрів України постановив здійснити ряд заходів щодо виконання закону про підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, що містяться в Україні.

Організацію праці з переходу підприємств у відання органів державного управління республіки покладено на відповідну урядову комісію, на фонд державного майна та на органи державного управління. Міністерства України мали до 1-го жовтня прийняти у своє віддання підприємства, установи та організації і повністю скінчити цю працю до 1-го грудня 1991 року. Підприємствам, установам та організаціям, що уклали договори з органами та організаціями Союзу, доручено переоформити договори з фондом державного майна, міністерству фінансів України забезпечити надходження орендної плати від зазначених підприємств, установ і організацій до республіканського бюджету.

ЗУСТРІЧ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — Агенція „Ковбаснюк"запрошує учасників гольфового турніру на річну зустріч, яка відбудеться тут у суботу та неділю, 19-го — 20-го жовтня. Канцелярія агенції 18-го і 19-го жовтня не працюватиме.

В. ІВАШКО МАВ ТАЄМНУ ДИРЕКТИВУ

Київ (ПБ УНС, Р. Р.). — Тут у четвер, 3-го жовтня, центральна московська радіостанція повідомила у новинах, що вже з 1988 року ЦК КПСС почав плянувати таємне проникнення компартійних структур в економічні сфери СССР та зарубіжних країн. Як було сказано в радіоповідомленні, Володимир Івашко отримав директиву під скромною назвою„Пам'ятна записка". В ній ішлося про те, що партійний провід повинен підготувати кадри, які анонімно візьмуть на себе переведення партійних фондів в економічні сфери.

Зв'язок цих замаскованих економагентів із КПСС має бути законспірований. Таємний документ вимагає від керівництва КПСС навчитися вправно діяти у світовому бізнесі з метою захоплення Компартією ключевих позицій в економіці.

В повідомленні не сказано, коли саме розроблена ця директива і хто її автор, але не можна проминути згадки про те, що ця директива, як керівна настанова, опинилась на столі В. Івашка, недавнього заступника генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Горбачова. Значеи совєтські компартійні структури, громадяни колишнього СССР і політичні коментатори відверто обговорюють це повідомлення, висловлюючи здогад і навіть впевненість, що В. Івашко від такі директиви могли надходити лише з однієї інстанції — від колишнього генерального секретаря М. Горбачова.

Як цей документ потрапив до кореспондентів чи дирекції центральної радіостанції ніхто не знає. Та всім ясно, що документ цей є важливим для слідства з приводу серпневого заколоту в СССР, зокрема в Москві.

Вшанують пам'ять М. Грушевського

Ню Йорк. — Академічний комітет для відзначення 125-ліття від дня народження Михайла Грушевського при співпраці Наукової Ради при СКВУ влаштовують дводенну наукову ювілейну конференцію „Михайло Грушевський в історії України".

Конференція відбуватиметься в суботу, 19-го жовтня, від 10-ої ранку до 5:30 год. вечора та в неділю, 20-го жовтня, від год. 12:30 полудня до 4-ої дня в приміщенні Української Вільної Академії Наук, 206 Захід 100-та вулиця; тел.: (212) 222-1866.

Під час конференції демонструватиметься виставка праць М. Грушевського.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ УКРАЇНИ НАСТОЮЄ НА СТВОРЕННІ АРМІЇ

Київ. — В четвер, 3-го жовтня, кореспондент агенства Ассошієйтед Пресс розмовляв з міністром оборони України генерал-майором авіації К. Морозовим, який, між іншим, заявив, що Україна приступить незабаром до створення власної армії, конечно потрібної як гарантії існування демократичної й незалежної держави.

Згідно зі словами Морозова, основою української армії стануть три воєнні округи на території України, чорноморська фльота, а також окремі відділи національної гвардії й інші частини, згідно з потребами. Перегрупування військ в Україні, — заявив ген. К. Морозов, — розпічнеться незабаром і систематично триватиме один-два роки. Три округи стануть основою армії республіки.

Демократичний уряд України не триматиме нікого силою в республіканській армії і вільні місця поповнить новобранцями, або кадетами, які тепер переходять вишкіл на території України, або тими, які повернуться в Україну із всесоюзних частин.

Ген. Морозов повідомив, що вже розпочався процес творення адміністраційного управління військовими справами, тобто міністерство оборони і головний штаб армії.

Все це відбувається в той час, як заступник міністра оборони СССР Павло Грачев розіслав засобам масової інформації повідомлення про зменшення збройних сил СССР на 700,000 вояків. Ці інформації заперечують раніші повідомлення про редукцію збройних сил СССР з 4 до 2,5 міл. вояків. Різні, а до того ще контроверсійні, повідомлення про число совєтської армії, її зменшення, викликають недовір'я до союзного уряду і доказують, що Совєтський Союз стоїть на грані цілковитого розпаду, — кажуть численні аналітики.

Наприклад, ще й досі неясною залишається справа створення національних армій у тих республіках, які проголосили свою державну незалежність і які цього бажають, вважаючи, подібно як міністер оборони України, що армія є необхідна для забезпечення демократичної форми правління.

ДОПОВІДЬ А. КАМІНСЬКОГО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує доповідь д-ра Анатолія Камінського „Незалежність України — проголошення і здійснення". Доповідач — колишній директор українського відділу „Радіо Свобода" у Мюнхені, автор багатьох праць на політичні теми. Доповідь відбудеться в суботу, 12-го жовтня, в домі НТШ, 63 Четверта авеню між 9-ою і 10-ою вулицями. Початок о год. 5-ій вечора.

СССР ПІДТРИМУЄ АМЕРИКАНСЬКУ ІНІЦІЯТИВУ

Москва. — Президент СССР у відповідь на ініціятиву американського президента, який проголосив радикальне зменшення нуклеарних запасів ЗСА, повідомив, що Совєтський Союз готовий зі своєї сторони взяти на себе аналогічні зобов'язання.

М. Горбачов заявив,що совєтські стратегічні бомбардувальники з нуклеарною зброєю на покладі більш не будуть перебувати у стані підвищеної бойової готовности. Москва припинить на рік випробування нуклеарної зброї і скоротить свою армію з 3.7 міл. до 3 міл. осіб. Совєтський президент також повідомив, що совєтська армія зніме з озброєння і знищить всі нуклеарні артилерійські стрільна, міни, боєголовки ракет близького і середнього засягу дії, а також ліквідує всі тактичні нуклеарні ракети, розміщені на бойових кораблях і підводних човнах.

Горбачов зобов'язався припинити нове виробництво і модернізації ракет близького засягу дії.

З озброєння американської армії уже давно зняті міни з нуклеарними зарядами. Як і ЗСА, СССР також припиняє постійні полети стратегічних бомбардувальників з нуклеарними бомбами на покладі. Ці бомби будуть перенесені до спеціяльних сховищ.

Горбачов не назвав дату, до якої повинна бути завершена совєтська програма нуклеарного роззброєння. Совєтський президент повідомив, що його наміри поділяє Борис Єльцин і голови інших союзних республік, на території яких розміщені нуклеарні запаси совєтських збройних сил.

У недавньому виступі на центральній телевізії М. Горбачов заявив, що, як і раніше, всі нуклеарні арсенали країни будуть перебувати під централізованою контролею.

АН України урочисто відзначає М. Грушевського

Київ (УНІАР). — Тут у Будинку Вчителя відбулася урочиста сесія Загальних зборів Академії Наук України, присвячена 125-річчю з дня народження видатного українського вченого, історика і літературознавця, академіка Михайла Грушевського.

Відкриваючи сесію, президент АН України Євген Патон нагадав, що приміщення для проведення сесії вибрано не випадково, тут від березня 1917 року до квітня 1918 року збирався перший український парлямент — Центральна Рада, головою якої, а згодом і першим президентом України був Михайло Грушевський.

Доповідачі високо оцінили наукову спадщину вченого, її значення для національної і европейської науки, відзначивши той факт, що свого часу концепція Грушевського про державність України не знайшла підтримки. Сесія ухвалила постанову, згідно якої іменем Грушевського буде названо один з гуманітарних інститутів, а також місцевий Будинок Вчителя.

ІМПРЕЗА 486-го ВІДДІЛУ УНС

Сан Франсіско. — Тут у неділю, 27-го жовтня, з нагоди ювілейної річниці заснування 486-го Відділу УНС, управа Відділу влаштовує ювілейний обід. Імпреза відбудеться в залі УКЦеркви після закінчення Служби Божої (біля 1-ої години по полудні). Доповідатиме Осип Кладко. Пожертва за обід — 7 дол.

ВІЙНА В ЮҐОСЛАВІЇ НАБИРАЄ ЗАГРОЗЛИВИХ ФОРМ

Загреб, Хорватія. — Агенство Ассошієйтед Пресс інформує, що війна в Хорватії проти сербських напасників і федерального війська в головному командуванні якого становлять більшість серби, набирає загрозливих форм. Громадянська війна все була грізна й небезпечна, але вона ще більше загрозлива коли до національностевих непорозумінь вмішується регулярна армія, яка розпоряджає модерною зброєю, танковими і летунськими частинами, ракетними військами тощо.

Наглядність такої війни, — каже кореспондент АП, — є тепер в Хорватії, де гинуть не тільки вояки, але також цивільне населення, частинно з вини центрального уряду і сербської більшости.

Уряд Хорватії проголосив повну мобілізацію чоловіків і жінок від 18 до 50 років і почав видавати їм з військових магазинів зброю й амуніцію, щоб вони, на випадок спроби окупації Хорватії військами федерації і Сербії, мали чим оборонятись. Вміжчасі летунські з'єднання збомбили вже кілька разів Загреб та інші більші міста Хорватії, а воєнні кораблі обстрілюють з тяжкої артилерії прибережжя Хорватії. Жадні заклики Европейської спільноти до припинення збройного конфлікту не мали успіху і Европа погрожує черговими економічними санкціями.

Федеральна армія, яка складається з вояків усіх народів і народностей в Юґославії, почала розкладатися. Вояки не тільки переходять на сторону повстанців і національної гвардії Хорватії, але також поповнюють ряди сербських повстанців. Хорвати також перехопили від федеральної армії велике число танків і панцирних возів, які вони тепер використовують проти федерального війська і проти сербських напасників. Зима, яка наближається, може також допомогти хорватам.

Міністер інформації в хорватському уряді Бранко Салай заявив, що „морально ми вже виграли бій з інфільтрованою сербами федеральною армією. Вони кинули проти нас все, що було в їхньому розпорядженні і бою з нами не виграли". Хорвати усі як один підтримують свій уряд і зарядження президента Франя Тудейманса, який закликав народ Хорватії взяти зброю в руки, аби відібрати її у ворога і обороняти батьківщину. „В нас вже немає повороту назад, ані причин до мирних переговорів з ніким", — заявив президент Хорватії і додав, що „ми маємо достатню кількість зброї, щоб поставити на ноги стільки дивізій, скільки нам буде потрібно".

Керівники Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) набрали води в уста і мовчать, а цілком не знають, як розв'язати проблему громадянської війни в Юґославії. Вони могли б погрозити Белградові, щоб не вживав регулярної армії проти слабо озброєних хорватів, але біда в тому, що більшість европейських держав визнають юґославський імперіялізм і збереження „єдности", бо, мовляв, юґославський приклад може перекинутись дуже легко до СССР, — кажуть політичні аналітики, показуючи тим самим пальцем де „закопана собака". Не треба також виключати, пишуть деякі західньоевропейські газети, що Москва також підкладає дров до юґославського вогню.

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР АРКЕНСО БИЛЛ Клінтон, якого називають „новим світилом Демократичної партії", дотримав слова і в четвер, 3-го жовтня, висунув свою кандидатуру на президента. Б. Клінтон став п'ятим демократом, який офіційно оголосив про намір брати участь у боротьбі за президентське крісло у Білому Домі у виборах в 1992 році. Він приєднався до колишнього сенатора Пола Цонгаса з Массачусетсу, губернатора Вірджінії Дагласа Вайлдера, сенатора Томаса Гаркіна з Айови і Боба Керрі з Небраски. Очікують, що незабаром до них приєднається колишній губернатор Каліфорнії Едмунд Бравн. Клінтона вважають поміркованим демократом, центристом. Однак у четвер, виступаючи у столиці Аркенсо перед прихильниками, **губернатор критикував Адміністрацію Буша „Нинішня** Адміністрація, — сказав він, — повернулася спиною до середньої кляси... Країна швидко рухається не в тому напрямі, а Вашінгтон не робить ніяких заходів, щоб змінити курс. Адміністрацію ніби спаралізувало. Але якщо ми об'єднаємося, Америка знову стане великою країною".

СУДДЮ КЛАРЕНСА ТОМАСА підтримує більшість сенаторів. У четвер, 3-го жовтня, коли повний склад Сенату приступив до обговорення його кандидатури в члени Верховного Суду, сенатор Вайк Фавлер, демократ з Джорджії, оголосив, що голосуватиме за Томаса. Після цього сенатор Джан Денфорт, республіканець з Міссурі, сказав, що, згідно з його підрахунками, Томаса підтримує вже 52 сенатори, і таким чином результати голосування, яке повинно відбутися у вівторок, 8-го жовтня, вирішені: Томас стане членом Верховного Суду. В. Фавлер став 12-им демократом, який оголосив про підтримку Томаса. Якщо врахувати, що в Сенаті 43 республіканці, нема сумніву, що прогнози Дж. Денфорта збудуться.

ЗА ДАНИМИ ВПЛИВОВОЇ американської організації Центр оборонної інформації, починаючи **від 1945 року,** у світі проведено понад 1,900 нуклеарних вибухів. На долю З'єднаних Стейтів припадає понад 950, СССР — понад 700, а Франції, Великобританії, Китаю та Індії — загалом понад 260. Цього року ЗСА здійснили з військовою метою у стейті Невада три нуклеарні випробування, кожне з яких „коштує" не менш як 30 млн. дол.

АМЕРИКАНСЬКІ КОМПАНІЇ Ай-Би-Ем і Еппл комп'ютер проголосили свої пляни щодо створення альянсу, який повинен розробити нове покоління комп'ютерів і програмового забезпечення до них. Згідно з пляном, вони створюють два спільні підприємства з рівними вкладами у початковий капітал. Два основні американські продуценти комп'ютерної техніки погодилися співпрацювати в п'ятох основних ділянках технології.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до п'ятниці, 4-го жовтня 9,169 чеків-дивіденд, відсотки від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

230,011.74

У СВІТІ

ПОНАД 100,000 ВИПАДКІВ ХОЛЕРИ зареєстровано в Африці від початку цього року за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я. Понад 10,000 осіб вже вмерло. Найтяжча ситуація є в Нігерії, найбільш населеній країні континенту. Епідемія загрожує там катастрофічними масштабами з огляду на вкрай низьке медичне обслуговування.

В СЕРЕДУ, 2-ГО ЖОВТНЯ, НА 77 -му році життя вмер Патріярх Грецької Православної Церкви Димітріус І. Патріярхат міститься у терецькому місті Стамбулі, колишньому Константинограді — столиці Візантійської імперії. Патріярх залишився там і після того, як у 1453 році Константиноград увійшов до складу Оттоманської імперії.

В НІМЕЧЧИНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ акції насильства щодо чужинців-втікачів і закордонних робітників. В четвер, 3-го жовтня, невідомі особи кинули запальну бомбу в будинок, де розміщується приймальний пункт для новоприбулих втікачів. У висліді дві ливанські дівчинки, шести і восьми літ, зазнали сильного попалення.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ФРАНЦІЇ П'єр Жокс заявив у четвер, 3-го жовтня, що бюджетні обмеження, а також виведення французьких військ з Німеччини призведуть до скорочення чисельности національних збройних сил на 20 відсотків протягом шести років. Того ж дня Національні збори проголосували 316 голосами проти двох за зменшення терміну служби у війську з одного року до 10 місяців.

ПРЕЗИДЕНТ РУМУНІЇ Іон Ілієску призначив прем'єр-міністром Теодора Столояна. Він повинен зформувати уряд національної згоди, до якого увійдуть представники опозиційних партій. Столоян раніше займав становище міністра фінансів, але вийшов з кабінету міністрів, протестуючи проти занадто повільного руху румунської економіки до вільного ринку.

ІРАНСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агентство ІРНА, посилаючись на підпільну радіостанцію „Вільний Ірак", повідомило, що у вересні за наказом Саддама Гуссейна було страчено 76 старшин іракської армії, які нібито готували антиурядову змову.

МІНІСТРИ ТРАНСПОРТУ Чехо-Словаччини і Ізраїля Їржі Незвал і Моше Кацав підписали в Празі, в четвер, 3-го жовтня, угоду, згідно з якою чехо-словацькі спеціялісти допоможуть Ізраїлеві модернізувати залізницю.

КАЗАХСТАН РОЗПОЧИНАЄ створення свого золотого запасу і діямантового фонду. Від листопада все вироблене на території республіки товарне золото і срібло буде **надходити до нещодавно створеного казахського консорціюму. Частка республіки у загальносоюзному видобутку золота становить 6—7 відсотків, срібла — понад 50 відсотків.**

„Це просто внутрішній обов'язок"

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Х. В-Ф). — Серед численних відвідин редакції нашого щоденника гостями з України, цікавою була зустріч зі Стефанією Шабатурою, депутатом Львівської Міської Ради та головою Марійського Товариства „Милосердя" (Карітас). Вона розповіла без драматичного пафосу про своє минуле. Відчувається в її словах гордість за те, що витримала всі провокації, не здалася і, перебороївши все, повернулася кращою людиною.

Стефанія Шабатура — людина праці і погідної вдачі, розказує в редакції „Свободи" про сучасну Україну.

Стефанія Шабатура — мистець-килимар, народилася в селі Іване-Золоте, Заліщицького району, Тернопільської области; закінчила Львівський Інститут Прикладного Мистецтва й Художнього Промислу, член Спілки Художників України до 1972 року. Відома з проєктування і ткання цікавих гобленів, що в свою чергу дало їй можливість брати участь у численних виставках, включно з республіканською виставкою-ярмарком 1971 року в Києві. У 1972 році Стефанію Шабатуру заарештували за „антисовєтську агітацію і пропаганду" та засудили у Львові на п'ять років таборів суворого режиму і три роки заслання. Термін покарання відбувала в жіночому концтаборі ч. 3-4 у Мордовії, а заслання в місцевості Макушино Курганської области в глибині Росії. С. Шабатура — член Української Гельсінської Групи; брала завжди активну участь у протестних акціях в'язнів. Вона автор листів до совєтської прокуратури і співавтор звернень до міжнародних організацій.

У своєму листі з мордовського табору до генерального прокурора СССР з 10-го грудня 1976 року С. Шабатура повідомила про всі несправедливості, заподіяні їй під час ув'язнення, а зокрема про те, що в неї органи КГБ сконфіскували понад 70 екслібрисів і коло 150 рисунків, і про те, що оголошує голодівку. Відповіді від генерального прокурора С. Шабатура ніколи не отримала, натомість отримала від прокурора, який під своєю юрисдикцією мав табір, у якому вона відбувала покарання. Прокурор Ганічев повідомив її, що справу перевірено і відкинено, а рисунки та екслібриси знищила таборова адміністрація, про що її вже було повідомлено. Після звільнення, згідно з

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Український прапор перед ООН

На Ялтинській конференції у 1945 році Йосиф Сталін дістав від Френклина Делано Рузвелта цілу низку концесій, які мали трагічні наслідки. Одна концесія виявилася тепер, після 71 років, благодатною: Рузвелт погодився, щоб членами Організації Об'єднаних Націй стали Українська і Білоруська Соціялістичні Совєтські республіки. Сталін добре знав, що вони не є самостійними державами, але у тодішніх дивовижних міжнародних відносинах треба було йому додаткових двох голосів на Генеральній асамблеї ООН. Два українські професори-історики, покликавшись на міжнародне право, ствердили в Енциклопедії Українознавства, виданій у Сарселі у Франції під редакцією пок. проф. Володимира Кубійовича, що УССР є державою, бо як таку принято її до Організації Об'єднаних Націй. Одне наше політичне середовище, яке стояло на становищі, що УССР є московсько-большевицькою колонією, погнівалося за те на Енциклопедію. До речі: один з тих наших професорів помер в Арґентині, другий живе й дуже активний в українському науковому світі.

Коли число членів ООН розрослось до 159 (тепер уже 162), то політична аритметика Сталіна стала анахронічною. Відносини змінилися, коли в СССР почалося відродження поневолених народів. Радикальна зміна прийшла, коли 16-го липня минулого року Верховна Рада України проголосила Акт суверенности. У трудній ситуації опинився амбасадор УССР в ООН, але він — людина розумна, українець, який одружений з українською вчителькою, зрозумів, що часи змінилися і став на позиціях Верховної Ради України. Він виголосив на форумі Наукового Т-ва ім. Шевченка у Ню Йорку аналітичну доповідь про той акт суверенности. Події пішли вперед сьомимилевим кроком і 24-го серпня ц.р. Верховна рада у Києві проголосила самостійність України. Прибулий на запрошення президента Джорджа Буша до Америки голова Верховної Ради України Леонід Кравчук виголосив у понеділок, 30-го вересня 1991 року, на Генеральній асамблеї ООН у Ню Йорку промову із цієї нагоди і зі щогли перед будинком Об'єднаних Націй давній червоно-синій прапор УССР із серпом і молотом та вивісили схвалений Верховною Радою державний, традиційний національний — синьо-жовтий.

Національний прапор — це найдорожчий кожному членові кожної нації символ його рідної країни. Коли у Києві проголосили Акт незалежности і вивісили над будинком Верховної Ради синьо-жовтий прапор, дехто з патріотів заплакав із зворушення та настав загальний ентузіязм. Київ — столиця України, — Ню Йорк — метрополія світу та для українців столиця української діяспори. Коли 28-го вересня 1991 року відбувся у найбільш престижному готелі Валдорф Асторія, в його великій балевій залі бенкет з нагоди приїзду Леоніда Кравчука — на щоглі цього готелю появився теж синьо-жовтий прапор. Але це була льокальна маніфестація. Маніфестацією історичної ваги для всього українського світу і для найвищої міжнародної установи, якою Організація Об'єднаних Націй, є вперше в історії цієї установи і вперше в історії України поява українського прапора на Першій авеню Ню Йорку.

Це радісний для всіх нас українців день без уваги на те, яка державна приналежність кожного і кожної з нас та якого хто віровизнання і політичного світогляду. А проте наша радість і зрозуміле почуття гордости не повинні нам заслоняти очі на реальний стан справ. Прямуючи до повної державної самостійности Україна мусить перейти ще довгий шлях боротьби й організаторської праці. 1-го грудня цього року відбудеться всенародний референдум про постанову Верховної Ради.

Леонід Кравчук висловив на згаданому бенкеті переконання, що референдум затвердить рішення про самостійність. Верхівка СССР вживатиме всіх можливих способів, щоб зберегти Україну в рамках імперії. У самій Україні треба створити адміністраційно-державний апарат, льояльний до свого уряду. Є ще совєтське військо і є ще совєтський карбованець. Хай успіх появи українського прапора перед ООН буде поштовхом до переборення всіх отих й інших труднощів.

Микола Світуха

НАПЕРЕДОДНІ ІСТОРИЧНИХ ВИБОРІВ

У слід за епохальної ваги актом 24-го серпня 1991 року, що ним Верховна Рада України проголосила незалежність Української Держави, **вийнятково важливу ролю відіграє рішення, яке** ввесь нарід України зробить 1-го грудня, вибираючи вперше в історії президента України. Ані в добі Гетьманщини, ні в часи УН-Республіки не було можливости всенародним голосуванням вирішити на кого покласти тягар відповідальности за долю народу. Цим разом перед цілим народом України буде поставлене питання, на кого покласти надії повести народ після десятиліть колоніяльної залежности до довгожданної, поколіннями вистражданої державної самостійности.

Україна, на жаль, не вспіла ще витворити діючу багатопартійну систему яка, за західнім зразком, віддзеркалювала б широку мережу основних напрямів суспільно-політичної думки. Жадна з новопосталих демократичних партій не побудувала ще організаційної структури на всіх землях України, не зуміла з'єднати собі десяток, а то й сотень тисяч членів, немає засобів для ведення самостійної виборчої кампанії.

Україна не набула ще досвіду у веденні виборчої кампанії на демократичних основах. Останні вибори до Верховної Ради були переведені ще за умов домінантної контролі Компартії над виборчим процесом, за умов, коли маніпуляції при реєстрації кандидатів, монополь над засобами масової інформації і застрашування виборців були нормальними засобами партократійної контролі.

Нині ситуація повинна бути докорінно зміненою через рішення Призидії Верховної Ради про заборону діяльности Компартії. Формально Компартія не може брати участи у виборчій кампанії, номінувати свого кандидата на президента. Алеж фактично процес департизації установ, виробничих підприємств, розв'язування партійних клітин у військових частинах щойно почався. Подавляюча більшість дотепер впливових партократів, які керували віжками державної адміністрації, очолювали виробничі заводи, вирішували всі питання життя і добробуту населення залишилися на своїх впливових, часто рішальних позиціях. А велика більшість з-поверх 500 партійних часописів, які дотепер виходили як органи партійних комітетів різного рівня, продовжують публікацію під зміненою ширмою, „підшиваючись" під незалежну пресу, але з тим самим редакційним складом.

Обов'язуючий виборчий закон дозволяє висунути кандидатів не лише політичним партіям і громадським організаціям, але трудовим колективам, заводам, науковим установам, середнім і вищим школам, а то й зборам жителів будь-якого району. Крім того всі громадяни України мають право на самовизначення як претендент на кандидата за умовою, що дана особа має закінчених 30 років життя, живе на території республіки більше десяти років і говорить українською мовою.

Статус кандидата на пост президента може осягнути лише той претендент, який зуміє зібрати через своїх уповноважнених щонайменше 100,000 підписів серед повнолітніх громадян України. Збір підписів переводиться на кошт претендента, зглядно установи, що його номінувала. Листи з підписами мусять бути своєчасно зареєстровані в Центральній виборчій комісії... Кожна особа може підписати лише одну листу, при чому вимагається подати не лише адресу, але й число пашпорту, щоб уможливити контролю.

Факт, що в початковій стадії номінації зареєстровано, за різними джерелами інформацій, кількадесят претендентів вказує на конечність майбутньої ревізії виборчого законодавства. Між ними багато таких, які не мають ніяких реальних перспектив зібрати 100,000 підписів конечних для формальної реєстрації. Інші напевно уступлять, коли задоволять свої амбітні фантазії про свою участь у перших президентських виборах в Україні. Можна сподіватися, що дійсних кандидатів залишиться не більше як кільканадцять. Але повинно б бути не більше трьох.

Кого можна зарахувати як серйозних претендентів, які зможуть зібрати 100,000 підписів і створити власну організаційну структуру, щоб провести виборчу кампанію в усіх 27-ох виборчих округах України? Прогнозу ставити за повних два місяці до дня виборів — це рисковне завдання. Ще можуть статися події, які підважать шанси одних, або посилять підтримку інших. Усе ж сьогодні поміж відомими претендентами на пост першого президента України серйозними кандидатами слід уважати таких: Вячеслав Чорновіл, голова Львівської Обласної Ради, номінований Народним Рухом України, зможе розрахувати на підтримку західніх областей і сітки клітин Руху по цілій Україні.

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З повідомлень УНІАР)

Київ. — У міністерстві юстиції України відбулася офіційна реєстрація ще однієї партії. Це — партія Демократичного Відродження України. Партія зараз нараховує близько 3,000 членів. Її члени включилися до кампанії виборів на президента України і підтримують на цю посаду кандидатуру лідера парляментарської опозиції Ігоря Юхновського. Члени ПД — ВУ ведуть роз'яснювальну роботу серед населення України і закликають під час республіканського референдуму підтримати його.

Київ. — Міністерство для справ молоді та спорту України розпочало зустрічі з представниками 33 молодіжних організацій та об'єднань республіки. Серед них Комітет Молодіжних Організацій України, Спілка Українського Студентства, Комітет Української Католицької Молоді та інші. На зустрічі обговорили проєкти документів, підготовлених міністерством, які незабаром будуть винесені на сесію ВР України. Це декларація про загальні засади державної молодіжної політики України, закон про соціяльну адаптацію і розвиток молоді, а також питання про доцільність створення федерації молодіжних організацій України.

Тернопільщина. — Народний депутат України Лариса Скорик відбула поїздку по області. Як архітектора її зацікавила забудова міст і сіл західнього реґіону. Л. Скорик відмітила одноманітність новобудов-близнюків, що ними рясніють вулиці населених пунктів Тернопільщини. Л. Скорик висловила свої міркування про створення тут просвітницького духового центру.

Львів. — Бурхливо пройшла установча сесія факультету журналістики Львівського Державного Університету. Причиною занепокоєння студентів став запропонований їм плян навчання в якому вивчення російської мови і літератури, а також предметів з ними пов'язаних, віддається суттєва перевага. Студенти звернулися до ректорату університету з вимогою кореґування пляну з тим, щоб у процесі вивчення російській мові був наданий статус іноземної. Але проректор університету Омелян Бобик на вимогу студентів заявив, що пляни укладаються міністерством освіти і університет не має права їх змінювати.

Микола Бараболяк

ГРУЗИНСЬКЕ МЕМЕНТО

Те, що твориться нині в Грузії, не може не вразити, а то і насторожити. Грузія стала майже вповні незалежною державою. Москва, мабуть, махнула на неї рукою, вважаючи, що може без неї жити. А грузини замість закасати рукави і зосередити всі сили на розбудову незалежної батьківщини, зокрема її економіки, винищують енерґію на взаємне поборювання, і то до крови. Коли пишу ці рядки, доходять вістки, що грузинські армійські з'єднання, **льояльні до президента Звяда Ґамсахурдії**, є в кривавому змагу з відділами національної ґвардії, прихильниками лідера опозиції, колишнього прем'єр-міністра, Тенґіза Сеґуа. Це зудар між демократичними й авторитативними тенденціями у Грузії.

Президент Ґамсахурдія грузинський патріот. Син відомого грузинського письменника, інтелектуал, безкомпромісовий борець за незалежну Грузію. За те відбув декілька літ у тюрмі, один рік в „одиночці". Як такого безкомпромісового патріота вибрали його грузини у травні цього року президентом Грузії. Дістав 87 відс. голосів у виборах. Та як загорілий націоналіст, він вніс у правління державою елементи, за які звинувачується націоналістів: автократизм. Став заводити авторитарні засоби навіть у економіку, обмежуючи заходи вільного ринку. Став брати під контроль усе життя, заборонив демонстрації спрямовані проти його заходів, позакривав опозиційні періодики, обмежив програми телебачення. Прем'єр-міністер Сеґуа пішов **через те у відставку, за ним теж міністер закордонних справ. Президент Ґамсахурдія перебрав усю владу, наче диктатор. На вулицях нарід викрикує під його адресою „Чаушеску, Чаушеску!". Зачалась повна пристрастей кривава боротьба між силами авторитаризму і демократії.**

„Україна — для українців!" — нам добре відомий клич. Та серед нас він спрямований головно проти наших віковічних гнобителів, російських колоністів. У грузинів він скерований не так проти приблуд, а проти таких же автохтонів тої землі, як вони самі. Відомо, що там йде уже від років боротьба придушити незалежницькі аспірації осетинців, які живуть компактно на північних смугах країни, мають автономний статус, і змагаються за забезпечення тих прав і національної ідентичности в рамках Грузії. Майже половина осетинського населення живе на північ в межах РФССР і є небезпека, що південні осетинці могли б голосувати за переходом під контроль Росії, щоб з'єднатись. У Грузії крім цього живуть, аджари, вірмени. Коли прийняти, що всі колишні під'яремні народи змагають до демократії, то годі висувати нині такі тенденції, які виносить у Грузії президент Ґамсахурдія.

Грузинська ситуація насуває рефлексії. Ми на порозі виборів президента України і референдуму, який мав би підтвердити незалежність України. Грузини виставили кандидатом і обрали подавляючою більшістю патріота, який потерпів за незалежницькі ідеї і щодо його грузинського патріотизму ніхто не міг мати сумніву. Тому треба розуміти почування цих наших патріотичних кіл, які виступають перед нашими президентськими виборами проти кандидатури колишнього, члена Політбюра КПУ Леоніда Кравченка, і висувають таких кандидатів як **засуджений** колись режимом, частиною якого був колись Кравчук, до кари смерти **Лук'яненко**. На жаль, у політиці нерозумно керуватись такими емоційними мотивами. Поляки тримали Ярузельського довший час на пості президента Польщі, хоч він в'язнив польських патріотів і посередньо є відповідальний за закатування о. Попєлюшка. Донині тримають сейм, з комуністами, який не віддзеркалює волі й аспірацій народу. Не висувають подібних закидів росіяни проти президентури колишнього члена Політбюра КПСС — Боріса Єльцина.

Є вказано висувати більше кандидатів на президента України як Лук'яненко, Чорновіл, чи Юхновський, щоб проходила жива передвиборча кампанія, і цим шляхом освідомлювання мас. Але ця кампанія мусить триматись деяких меж пристойности, бо хіба мусимо здавати собі справу, що в нинішніх умовах Кравчук є найкращим кандидатом і таврування його нам пошкодить. Кравчук відповідає комплексові „блудного сина", який виніс із рідної Волині любов до свого, він теж видимо тямуща людина, а найважливіше він не насторожить проти себе цієї покищо більшости населення України, яке ще не отряслось із русофільства. Маю теж побоювання чи референдум без Кравчука пройшов би такою більшістю голосів, щоб нас не осоромити перед світом. Ці сумнівні виборці скоріше голосуватимуть за незалежністю, коли цю незалежність репрезентуватиме Кравчук, а не скажімо „заражений" в очах виборців на зрусифікованих смугах України „бандерівством" — Левко Лук'яненко, чи Чорновіл.

У деяких наших колах на поселеннях ширились кличі не вітати тут Кравчука, бо це може допомогти йому виграти у виборах. На мій розсуд ці вітання є саме на користь справі унезалежнення України. Кравчук вже тепер заступає Україну гідно на міжнародному форумі, добув признання і визнання у цих міжнародних виступах, тож не шкодьмо собі нехтуванням його. І не забуваймо на ситуацію в Грузії, де на чолі держави став націоналіст! Не націоналіст у сенсі грузинського патріота, а націоналіст із ментальністю протаґоніста коли не фашизму, то видимого авторитаризму!

Моя Україно

Збулося, збулося! Сердець стоголосся
Над містом раптово до неба знялося,
Невже ми вже вільні?!
Моя Україно, о Матінко рідна!

В заметах ҐУЛаґу Ти замерзала
І в таборах, на Колимі,
Смерть в 33-тім підступна чекала,
І засилали тебе в Соловки.

Більше не будеш братом молодшим,
Ти волі і правди — рідна сестра.
Що може бути для Тебе солодшим,
Як слово „Свобода" на спраглих устах.

Калину червону підняти повстали
Мужні сини — Стрільці Січові,
За матір, за правду до бою піднялись
Хлопці з УПА — вірні діти Твої.

І не зломити правду народу,
Пісню не знищити і не спалити,
Встала розбуджена дзвоном Чорнобиля,
З попелу стронцію і буде жити!

Як птахи крильми синьо-жовто змахнули —
Рідні знамена знялися в блакить,
Воля всміхнулась, доля встелилась
Благословенна буде ця мить!

Світлана Світлик-Криса,
Львів

ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ закордонних капіталовкладень у Польщі становить на сьогодні 670 міл. дол Серед чужинецьких інвеститорів першість утримують німці, вони вклали у спільні з Польщею бизнеси 152.6 міл. дол. За ними йдуть американські підприємці (53.2 міл. дол.), на третьому місці — шведи (46.4 міл. дол.).

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Великобританії в кримінальних справах сер Алан Грін був змушений зрезиґнувати зі своєї посади після того, як поліція зафіксувала його розмову з вуличною повією в районі лондонської станції Кінґ Кросс.

Ярема Гоян
Андрій Василашко
Київ

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФОРУМ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ

Ось і закінчився Всеукраїнський форум інтеліґенції в Києві. Він увійде в історію України як небувалий конґрес національного духу, мозку народу, який завжди вірив у торжество історичної правди, правди, яку так невпинно, так свято виборював український народ. Тепер всі ми стоїмо на порозі створення незалежної, суверенної української держави. Звичайно, форум, що зібрався у такий доленосний час, не міг віддзеркалювати цього питання у своїй праці.

Гострі, цікаві виступи представників української інтеліґенції, які не завжди співпадали в оцінці політичних подій та проблем інтеліґенції в Україні, засвідчили прагнення культурного, наукового та творчого арсеналу народу до відтворення вільної, квітучої української держави, де б їй не відводилась вже роля другорядного виконавця чиєсь волі.

Мабуть, не всі знають, що цей форум було задумано провести ще раніше, до підписання союзного договору. Але час, а точніше три серпневі дні, повернули історичний плин на бік демократії та свободи, а тому й тематика конґресу була дещо змінена. Про це, а також і про свої сподівання щодо Всеукраїнського форуму інтеліґенції, його завдань та втілення їх у життя діляться деякі учасники форуму, представляти яких немає потреби.

Михайло Горинь: — На форумі ми продовжували руйнувати імперію, а наше завдання зараз будувати державу. Всю боротьбу за побудову української держави я б розділив на три етапи: руйнування імперії, консолідація нації, і сама побудова держави. Руйнування імперії відходить, можна сказати, на другий плян. Зараз ми вступили в державнотворчий процес — він вимагає інших людей, вимагає іншої психології, іншої філософії. І якщо ми в період руйнування імперії розвивали ненависть до неї, якщо в період будівництва імперії Ульянов створював її на засадах ненависти, розпаливши її в суспільстві, поділивши його на кляси, у сім'ї, розділивши дітей та батьків, то ми повинні будувати нашу державу на засадах християнської моралі і тут, на форумі ця ідея повинна була прозвучати — що ще є форум інтеліґенції, яка прийшла до державнотворчої праці. Це означає, що вона має думати про побудову державних структур, про відстоювання тієї ідеї, яка проголошена. Адже ми намалювали тільки рисунок тієї будівлі, яка називається незалежною державою, а цей проєкт потрібно реалізувати в житті. Думаю, це не мало, але й дуже багато.

Попри те, що в окремих виступах відчувалися певні недоліки, я сподіваюся, що наша інтеліґенція поїде на місця з чіткою програмою — що треба робити для того, щоб Україні укріпити і будувати її до кінця.

Іван Драч: — Ми хотіли в такий короткий проміжок часу зібрати трохи людей з України. Це важко було зробити, бо було б дуже бажано, щоб це самі делеґували райони, міста, але це неможливо було так спішно зробити, бо треба було, щоб до того часу, коли Верховна Рада буде обговорювати союзний договір, інтеліґенція сказала своє слово і наполягала на своєму рішенні — на його скасуванні.

Але ситуація, як бачите, змінилася. Відбулося проголошення незалежности України і зараз треба, щоб інтеліґенція виступила основною силою в утвердженні державної незалежности України. Дуже багато інтеліґенції ще спить, чекає і видивляється на чий бік пристати. Це й зрозуміло, бо ще нікого, мабуть, так послідовно не винищували, як українську інтеліґенцію. Завжди кожен поневолювач, кожен окупант знає, що коли буде знищена інтеліґенція, то народ буде заляканий і забитий. І тому для нас дуже важливо, щоб підняти інтеліґенцію всю: і ту активну, яка сама знає що робити, і ту, яка ще вичікує. Вони мають стати під прапори державної незалежности України і робити те, що найнеобхідніше зараз робити.

Анатолій Погрібний: — Мої сподівання на цей форум великою мірою справдилися тому, що справді зібрався цвіт української інтеліґенції, сказано було те, що болить Україні, сказано було про ті духові речі, без яких відродження нації і державности української неможливе, адже ми побачили, що оці розумні, блискучі виступи, які тут були засвідчили це. Може трошки багато публіцистики було, забагато наукових викладів, але в цілому, я радий, що ці добрі виступи пішли до нашого народу, що нарешті телебачення, а то було неможливим до 24-го серпня, передає на всю Україну дивні, навіть несподівані речі.

Я думаю, що цей форум став великим духовим, інтелектуальним зарядом для воскресіння незалежної української держави.

Олесь Доній: — Відверто кажучи, коли я почув про форум, я був у великому захопленні, бо вже просто назріла необхідність духового єднання для української інтеліґенції. Це гарна нагода для неї викласти свої міркування, подивитися, навіть, яка вона різна, барвиста.

Але, на превеликий жаль, на цьому форумі переважають політичні пристрасті. Попри те, що я сам із головою у політиці, уважаю, що для неї має бути своє місце і свій час. Культурна еліта народу має викристалізуватись сама і викристалізувати свій шлях дій, а цього тут не вистачало.

Гадаю, що одним із завдань сучасної інтеліґенції є підтримання творчої молоді, створення еліти молодіжної інтеліґенції, бо цього нам бракувало впродовж усієї історії.

Вячеслав Чорновіл: — Я був причетний до вироблення ідеї цього форуму і ми сподівалися, що це буде велика боротьба із союзним договором. Зараз переорієнтувалися — це боротьба за побудову незалежної української держави, яка проголошена. Між нами кажучи, якийсь трохи незорганізований вийшов форум — немає якоїсь чіткости у поставленні проблем, але, очевидно, людям треба зібратися і виговоритися.

Такі форуми — це показові акції, вони нічого не вирішують конкретно, а тут людям треба почути один одного, відчути ту єдність, і сам факт, що ми зібрали українську інтеліґенцію є дуже видатним. А то, що нема чіткости, відчутна розкиданість у виступах, те, що якісь проблеми біль вип'ячуються, а якісь менш, є нормальним фактом для зібрань такого характеру.

Ніякої цензури ми не передбачали, та й не могли цього робити. На жаль, проходили недоречності такі, як

(Закінчення на стор. 3)

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 13-го жовтня 1991 р. о год. 1:00-ій по пол.

в залі канцелярії Окружного Комітету
5004 North Old York Rd., Philadelphia, Pa.

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 32-ої Конвенції наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430, 479

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1991 р.
3. Слово членів ГОЛОВНОГО УРЯДУ
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

В нарадах візьмуть участь:

ВАСИЛЬ ПАСТУШОК, голова Контрольної Комісії
СТЕФАН ГАВРИШ, головний контролер УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Степан Гавриш, *голова*
Василь Євтушенко, *секретар* **Петро Тарнавський**, *касир*
д-р Богдан Гнатюк, *почесний голова Округи*

Всеукраїнський форум...

(Закінчення зі стор. 2)

наприклад, у виступі міністра культури. Ми чекали почути якісь фундаментальні речі про культуру, а вона нарікає, що у селі Кирилівці щось не так зроблено. А для чого ж тоді існує міністер культури? Якби я десь, виступаючи, пожалівся на всю Україну, що на Львівщині щось не так робиться, мені треба було б зрезиґнувати, бо це означає що з мене поганий голова, нездатний вирішити питання.

Але це ні в якому разі не применшує ролі цього історичного форуму інтеліґенції.

Євген Сверстюк: — Кожного разу від такого форуму я чекаю трохи вищого рівня. І на цей раз сподівався, що глибше будуть зачеплені проблеми інтеліґенції саме як інтеліґенції. Та форум мав загальнополітичний характер. І мені здається, що виступи кандидатів на президента були непотрібні. Позаяк, форум, гадаю, стане визначною подією в історії незалежної України.

„Це просто..."

(Закінчення зі стор. 1)

гостя, їй робили цілий ряд перепон, що тривало понад три роки, поки їй дали дозвіл зареєструватися чи, як кажуть, „прописатися" на проживання у Львові. Ще багато дечого розказує С. Шабатура, зокрема як їй приходилось шукати праці. Хоч вона мала офіційне спрямування до Художнього Фонду, її туди не прийняли. Вкінці дістала працю у текстильно-ґалантерійному об'єднанні, де виготовляє рисунки.

Сьогодні С. Шабатура по своєму званні працює тільки доривочно бо як і багато інших, займається політичною працею. Вона — депутат Міської Ради Львова, куди її обрали від 19 округи міста Львова. Крім цього вона багато часу присвячує Марійському Товариству „Милосердя", яке очолює вже п'ять років. Тут праця обіймає ширші кола громадськости, бо треба органузувати Марійські Дружини, гуртки помічників і опікунів, щоби ті, які отримують допомогу від Марійського Товариства „Милосердя", завжди мали відповідну та потрібну опіку. Головним завданням товариства є його виховна праця з молоддю, дошкілля та опіка ближнього.

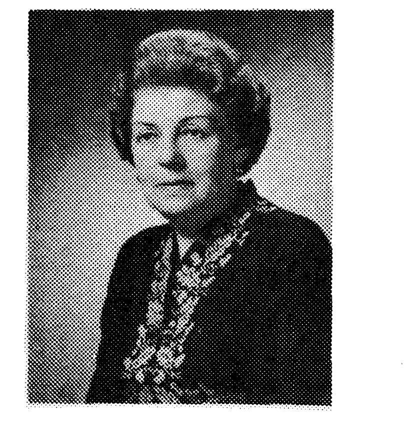
На питання, що дає їй силу та енерґію після всього пережитого до цієї праці, С. Шабатура відповідає відразу: „Людина не може бути самодостатньою, не може бути байдужою до довколишнього світу. Для мене це просто внутрішній обов'язок".

Наша розмова мусить закінчуватися, бо ж в кожного свої обов'язки, а так хотілося б ще послухати небуденних розповідей людини, яка свою мистецьку душу проявляє у кожноденній послідовній праці на користь тих, які її найбільше потребують.

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього дня 7-го вересня 1991 р. о год. 9:30 рано після тяжкої недуги відійшла у вічність

бл. п.

МАРІЯ МУМА ГОРБАЧЕВСЬКА КІНАХ,

нар. 25-го жовтня 1922 р. у Верґунах біля Києва в Україні

Оцим висловлюємо щиру подяку Всесв. пароховi церкви св. Арх. Михаїла при вулиці Ібервіл о. Іванові Чировському (до цієї церкви належала бл. п. Марія) за уділення покійній Найсвятіших Тайн, Св. Тайни Єлеопомазання та відправлення першої Панахиди на смертній постелі у шпиталі Санта Ґабріні.

Дякуємо пароховi о. Іванові Чировському, о. митратові Ярославу Гаймановичу капелянові СУМ і о. д-р Ігореві Мончакові за відправлені Панахиди 8-го і 9-го вересня в похоронному заведенні „Далер", та о. д-р І. Мончакові за відправлення Св. Літургії за спокій душі бл. п. Марії.

Щира подяка Марійці Чолій диригентці хору та усім хористам за відспівання Панахиди в похоронному заведенні в дні 9-го вересня, та усім сумівцям, що через два вечорі тримали стійку з прапором в часі Панахид коло домовини покійної Марії.

Складаємо подяку о. Іванові Чировському і о. митратові Ярославові Гаймановичові за відправлення останньої Панахиди в похоронному заведенні та спровадження тлінних останків бл. п. Марії до матірної церкви св. Арх. Михаїла, відправлення надгробних молитов, дуже змістовного прощального слова в часі Панахид і в церкві, що його виголосив о. Іван Чировський, та відпровадження тлінних останків на цвинтар „Кот де Нейж", Український Сектор, відправлення останньої Панахиди і запечатання гробу.

Дуже дякуємо Балицькому Богданові реєнтові церкви Успення Божої Матері на Роземонті, що через цілих три дні помагав всеч. отцям у відправах Панахид, нагробних молитов у церкві, та на цвинтарі і відспівання жалібної пісні „Видиш брате мій"!

Дякуємо родині, приятелям, знайомим та усім вам, що прийшли віддати останню пошану покійній Марії в часі Панахид, тризни та зложили свої щедрі датки на нев'янучий вінок Спілки Української Молоді в Монтреалі, якої бл. п. Марія була довгі роки примірною членкою.

Особливу подяку складаємо інж. Ярославові Чолієві, що зайнявся тризною, котра відбулася в Домі Української Молоді, вміло її перепровадив та виголосив останнє прощальне слово. Під час поминальної тризни виголошено прощальні слова, а саме: Оля Штурин голова Жіночої Ланки прощальне слово-спомин, якої бл. п. Марія була через 9-літ головою, Евстахії Андрухів від ОЖЛВУ за прощальне слово, голові Осередку СУМ інж. арх. Орестові Гуменному за прощальне слово від сумівської родини, та голові Світового Українського Визвольного Фронту проф. Миколі Андруховому за прощальне слово згадку про покійну із якою довгі роки працювали в СУМ-і і на таборах.

Дякуємо Всеч. о. д-рові Ігореві Куташові настоятелеві Собору св. Софії в Монтреалі за часточку і молитви в часі Св. Літургії.

Щиро дякуємо: родині, приятелям і знайомим із ЗСА і Канади, що прислали нам співчуття і пожертви на нев'янучий вінок Спілки Української Молоді в Монтреалі.

Сердечно дякуємо нашим кумам Василині і Стефанові Микитюкам, Стефанії і Василеві Меренюкам їх синові Богданові, його дружині Люсі, добродійці Марії Чировській, і усім нашим добрим приятелям, що відвідували покійну в дома, на оселі СУМ, Верховина і у шпиталі.

Особливу подяку складаємо братові бл. п. Марії, Ярославові і Одарці Горбачевським, що приїхали зі Стемфорду ЗСА та помогли нам у наших найтяжчих хвилинах перед смертю і після смерти бл. п. Марії Муми.

Щиру подяку складаємо нашим жінкам під проводом Катрусі Ґельнер, що спекли солодке і принесли його на поминальний обід.

Дякуємо Зенонові Мандзієві за приготовлення великої залі на тризну в Домі Молоді і Литвин Софії за приготовлення поминального обіду.

Блаженної пам'яті Марія залишила у глибокому смутку:
Мужа — Методія
Синів — *Ярослава з дружиною Зоряною Раковською, та внуків Адрію і Маркіяна.*
Тараса з дружиною Діяною Попель і внучку Христину.
Брата — Ярослава Горбачевського з дружиною Одаркою, та їх синів Андрія з дружиною Даркою Уздейчук та їхніми дітьми Наталкою і Юлею.
Мирона похресника покійної і його дружину Тамару Самохвал.
Брата мужа — Богдана Кінаха з дружиною Ганею і його синів: Ореста з дружиною Мар'янкою Похмурською і їх сином Стефаном, і Мирона з дружиною Вірою Гарас.
Сестру мужа — Надю Стельмах з чоловіком Демяном та їх доню Богданну Доміну з чоловіком Орком і їхніми дітьми: Лярису, Богдана і Адріяна.
Вуйка покійної — Жоржа Ганкевича з дружиною Катериною та їхніми дітьми: Віру Лульку з мужем Миколою дітьми і Марію Мотузоф з мужем Майком і їхніми дітьми, та сина Юрія похресника бл. п. Марії, та ближчу і дальшу родину і приятелів у Канаді, ЗСА і в Україні.

Ще раз усім дякую, що незабули нас в часі нашого великого смутку.

Збірка в часі Панахид і поминального обіду на нев'янучий вінок Спілки Української Молоді досі принесла 4,314.64 дол. Пожертви ще напливають.

У глибокому смутку вдячні вам усім
Муж Методій Кінах
зі синами, їхніми дружинами і внуками.

Монтреаль, дня 18 вересня 1991 р.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

в суботу, 19-го жовтня 1991 р., о год. 1-ій по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА ДУШІ СПОЧИЛИХ:

бл. п. Галини Овсієнко
бл. п. Василя Овсієнко
бл. п. Любомира Овсієнко

Колишніх приятелів покійних проситься про участь та молитви.

Ю. і О. СОСЕНКО

З великим смутком повідомляємо, що в п'ятницю, 27-го вересня 1991 р. по довгій і важкій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутний

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО КОБРИН

народжений 29-го травня 1914 р. в с. Суґрів в Україні.

ПАРАСТАС — понеділок, 7-го жовтня, о год. 7-ій веч. в Lytwyn and Lytwyn, Union Funeral Home.

ПОХОРОН — вівторок, 8-го жовтня 1991 р. о год. 10-ій ранку, з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на цвинтар Gate of Heaven, East Hanover, N.J.

Залишені в смутку:

РОДИНА, ДРУЗІ І ЗНАЙОМІ
в Америці, Україні і Канаді

ПОДЯКА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА (УЗХ)

Усім щедрим жертводавцям, за датки зложені через виховну референтуру — таборову комісію, на фонд таборів УЗХ, у зв'язку з побутом діточок з України (з околиць Чорнобиля), на виховно-відпочинкових таборах УЗХ, на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, в липні-серпні 1991 року. Цей список жертводавців віддзеркалює всі вплати від жовтня 1990 року по день 25-го вересня 1991. р.:

1. На „нев'янучий вінок" зложено:

У світлу пам"ять: бл. п. Олени Дуб ч/ч родина Ковчів, в Клівленді, Огайо	**$2,491.00**
бл. п. Ірини Мельник, з дому Гром'як, з Чикаґо, Ілл.	**600.00**
бл. п. д-ра Володимира Процюка, Філядельфія, Па.	**385.00**
бл. п.п. дочок Марії Филипів Ольги і Дебри ч. УЗХ Клівленд, Огайо	**230.00**
бл. п. Миколи Ящука, Філядельфія, Па.	**205.00**
бл. п. Дади Андре /ч/ч Іляріона Поліщука, Йонкерс, Н.Й.	**200.00**
бл. п. Івана Мокріна, мужа Анни Мокрін, Аллентавн, Па.	**137.00**
бл. п. д-ра Володимира Михайліва, Н.Й.	**80.00**
бл. п. Теофіля Бак-Бойчука, Філядельфія, Па.	**75.00**
разом	**$4,403.00**

Славна і вічна Їм пам'ять!

(Поіменний список поміщуємо внизу окремо!)

2. Датки організацій, товариств та індивідуальні, по висоті вплат:

по $1,000 — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК); Об'єднання Українських Жіночих Організацій Чикаґо й Околиці; Пріся Витвицька (із щирим, до болю зворушливим листом), Ню Гейвен.
960 дол. — Українське Американське Товариство, Ст. Пітерсбурґ, Фла.
650 дол. — Відділ УЗХ ч 12 в Чикаґо, Ілл.
по 500 дол. — Гол. Уряд Українського Народного Союзу, Фундація Ценків „Добро творити" — при св. Софії у Філядельфії, Па., Об'єднання Сеньйорів УНС.
400 дол. — Станиця Б-ва УД УНА, Філядельфія, Па. (а Станиця Лігайтон обдарувала дітей грішми безпосередньо!)
300 дол. — Сергій Силиченко;
по 250 дол. — д-р Артур Белендюк, Ротарі Клаб, Лігайтон, Па.
по 200 дол. — Відділ УЗХ ч. 18, Рочестер, Н.Й., Відділ ОДВУ ч. 20 Рочестер, Н.Й., Власов Наталія, д-р Степан Ничай, д-р Юрій Солтис;
135 дол. — Працівники Кред. Кооп. „Самопоміч" Філядельфія, Па.;
130 дол. — д-р Юрій Белендюк;
по 100 дол. — Д-р Б. І. Гнатюк, Кобзяр Оля, Мельник Д.С., Мельничук Теофіля, Ничай С., Попович Маруся, Різник Павлина, Старейко Оля, д-р Сосенко Р.О., Тесарович Я.М., Цегельський Ю.А., Филипович Ольга, д-р Шебунчак Б.
80 дол. — Кравчук Я.А.
по 75 дол. — д-р Біланюк О.Л., Козак Галина, Стадниченко Тамара;
по 50 дол. — Даниленко Наталія, Каратницька Галя, Паславська Ярослава, Повх Міра, Джім Тгорпе, Наш Банк, УЗХ — Рочестер.
40 дол. — Величко Михайлина;
35 дол. — Овсак А. Фюнер. Гом;
по 25 дол. — Зубаль Мирослава, Ковач Мобілє Еквіпм., Лісс Оля;
по 20 дол. — Блавацька Евдокія, Войтович Петро, Карман Марія, Кузьма Марія;
15 дол. — Пецко Ліля.

Для відчитности збірок на листи, подаємо поіменний список жертводавців:

1. до листи у св. п.Олени ДУБ:

150 дол. — Сестрицтво Покрови Пресв. Богородиці;
121 дол. — д-р Чижик М.В.
100 дол. — Валюх А.Д.
по 50 дол. — Балагутрак Л.М., Дуб Олег, Дуб О.О., Дуб Стефа, Іванів А.Н., Кавка М.В., Ковч Б.М., Кріслаті С.М. Б.Н., Місько Ірина, Савчак Марта, Савчак М.О., Труш Л.А., д-р Якубович А.Д.
40 дол. — Оленчук Л.С.
по 30 дол. — д-р Лушпинський І.Л., Піхурко М.Я., Соболь Х.Р.
по 25 дол. — Білинський М.Г., Войтина І.Д., Галяревич А.Л., Гірняк М.М., Грабець Р.М., Гриців Т.Л., Говикович Я.Д., Камінський В.Л., д-р Квітковська Марія, Кріслата Наталка, д-р Мичковський М.Л., Попович К.М.С., „Рідна Школа", УЗХ — Відділ ч. 8 Клівленд, УНС ч. 328 Клівленд, Хміляк В.О., Шраменко Р.
по 20 дол. — Адамович Марія, Білинська Люба, Вовк, А.І., Гальчук М.О., д-р Голубець З.М., Голубець Анастазія, Городиська Стефанія, Дац П.З., Дубчок О.Л., Ковалисько Ігор, Кордуба Марія, Кравчук Я.А., д-р Кривяк Я., Криса В., Кришталович Я.Я., Крук-Панчишин, Лепак Е.О., Мельник Евгенія, д-р Мовчан Ю., д-р Музичка Я.Л., Палка Марія, Полянський І.М., Раковська Христя, д-р Русин А.Е., Тарнавська Ю., Яцишин Люба;
по 15 дол. — Балагутрак Стефанія (окремо зложила дол. 20 для дітей в Бразилії), Бурий Т.С., Крамарчук Марта, Хімка П.С.
по 10 дол. — д-р Боднар В.Л., Вовк І., Гук Мирослава, Джуман Т.М., Зорій М.С., Кастранець К., Ковалисько Марія, Когут М., Клюфас Б.О., Корлятович Павлина, Кость В.О., Луцишин Марія, Максимів Наталя, д-р Малиновський В., Микита Дарія, Міґелич Д.Н., Петрівський М., Пік Ірина, Радзикевич, Свірчак А., Сидір Я.М., Стахур Р.І., Топорович О., Трач Ф.Т., Филипів Марія, Фур І.С., Хома Стефанія, Хомик А., Чучкевич Соня, Шкарупа Іванна, Шокалюк П.З., Н.Н.
по 5 дол. — Багній Ольга, Белей Олена, Кашубинська Ірина.

до 2. у св. п. дружини, Ірини Іванни Мельник з дому Громяк, для дітей з України (з Чорнобиля) зложив муж Андрій і син Андрійко Мельник квоту дол. 600 особисто!

до 3. на листу у св. п. д-ра Володимира Процюка зложили:
по 50 дол. — Онуферко Галина, д-р Онуферко Теодозій;
по 25 дол. — д-р Гнатюк Б.І., Іванів Н.А., Кавка М.В., Онуферко М.Л., Турченюк Б.Х., Харамбура І.О., Головна Управа УЗХ;
по 20 дол. — Кушнір О.М., Ольховий Р.М., Ткачук Д.О.
по 10 дол. — Ґелетканич А., Луців Е., Нич М.О., д-р Пазуняк Н.Р., Ткачук В.

до 4. у св. п. дочок Филипів, Ольги і Дебри зложили:
35 дол. — **Филипів Марія (мама);**
30 дол. — Труш Анна, Люба;
25 дол. — Відділ ч. 8 УЗХ Клівленд;
по 20 дол. — Корлатович Ліна, Турчак Катерина;
по 10 дол. — Верстюк Д., Гартман Анна, Гійчак Марія, Ґель Марія, Іванкевич Д., Ковалисько Марія, Купчак Д., Онищак Анна, Сапко І., Собчак Марія;

до 5. у св.п. Миколи Ящука:
по 25 дол. — Андрейко В.Н., д-р Гнатюк Б.І., Кавка М.В., Харамбура І.О., УЗХ Гол. У.;
по 20 дол. — Луців Е., Нич М.О., Онуферко М.Л.;
по 10 дол. — д-р Пазуняк Н.Р., Процюк У.О.

до 6. у св. п. дружини Дади Андре зложили:
по 50 дол. — Ілярійон Поліщук, Куравський І.
по 25 дол. — Гусаківський В., Титаренки;
20 дол. — Бражник А.
по 10 дол. — о. Базилевський В., о. диякон Лев М., Шевченко Л.

до 7. у св. п. мужа Івана Мокріна, склала 20 дол. дружина Анна
по 20 дол. — Вербовський В., Ґелетканич Б.
по 10 дол. — Білинська Стефанія, Ґелетканич Ірина, Ґелетканич Осипа, Ґолець М., Маслій В., Романчук, Старейка О.
5 дол. — Кулик Марія;
по 1 дол. — Павлюк Анна, і Кенесен;

до 8. у св. п. д-ра Володимира Михайліва зложили:
по 25 дол. — Гол. Управа УЗХ, Кавка М.В.
по 10 дол. — д-р Гнатюк Б.І., Нич М.О., д-р Пазуняк Н.Р.

до 9. у св. п. Теофіля Бак-Бойчука зложили:
по 25 дол. — Ґенґало Петро, Онуферко Маркіян, Попович Марія.

Українсько-Американське Товариство в Ст. Пітерсбурґ, Фла.

з власних фондів приділило	**дол. 300.00**
із сніданку у заряді У.А.Т-ва	**136.00**
а на листу зібрано	**524.00**

від таких жерводавців:
50 дол. — Ровак С.
по 25 дол. — Вертипорох Юлія, Головід Б., Задойний М., Когут Й., Кобилецька С., Сольчаник Б., Сольчаник М., Черевко В.
по 20 дол. — Арвін Л., д-р Гуцуляк В., Пасічна А., Реновець Катерина, Ярема О.
15 дол. — Задойна С.
14 дол. — *Хшановський Е.*
по 10 дол. — Гевко В., Ґавалюк І., Зарон О., Лесишин В., д-р Лиско І., Ліпінська С., Матвишин П., Хадай, В., Хариш Д., Шуя С.
по 5 дол. — Війтович М., Гайдук А., Козак С., Лучишин П., Олексів Е., Павлишин В., Романчук Л., Стеців Б., Філіпік І.

1,077.60 дол. придбали членки 20-го Відд. УЗХ Філядельфія на „Фонд Перебудови" таборових приміщень.

Окремо одержано від Центральної Управи ОДВУ квоту 5,000.00 дол. на оплату коштів літака для 12 діточок і опікунки Ярини Тимошенко з України, на сімтижневий побут в ЗСА. Від дня прилету, в дні 9-го липня 1991 року діти перебували в гостинних приміщеннях з повним удержанням на таборах УЗХ, а згодом на чотиритижневих виховно-відпочинкових таборах УЗХ спільно з молоддю вже тут народженою. Від'їхали зачартерованим нами „веном" в понеділок, 12-го серпня 1991 року, на східне побережжя Америки під дбайливою опікою д-ра Юрія Солтиса, голови ЦУ ОДВУ, до часу відлету у вівторок, 27-го серпня ц.р., до Києва.

У списку поміщено тільки грошеві датки, одначе багато членів Головної Управи та Відділів УЗХ, численні організації, установи, родини і поодинокі оособи (в тому числі і американського походження) обдаровували дітей грішми та подарунками „в натурі", за християнською чеснотою, „хай ліва рука не знає що дає права", а ми цього не в спромозі схопити, тому обмежуємось до загальної подяки: Спасибі вам усім знані і незнані добродії-жертводавці; в імені тих діточок, за вашу доброту і щедрість! Хай Бог сторицею винагородить вас, за ці вияви доброзичливости і прихильности для наших милих гостей з України!

Окрему вдячність висловлюємо лікарям д-р Богданові Шебунчакові і д-р Зоряні Галібей, за їхні старання перевірки стану здоров'я дітей, у лічницях Allentawn Hospital — Lehigh Valley Hosp. Center, і Gnaden Huetten Memorial Hosp. Lehighton, Pa. та лікарям-дентистам, д-р Татіяні Цісик і д-р Миколі Ласійчукові, за їхню фахову обслугу тих дітей, що мали поважну проблему із зубами, розуміється зовсім безплатно.

Докторові Ю. Солтисові ми щиро вдячні за непосильні труди, пов'язані з приїздом гостей з України, їх транспортацією з летовища в дні прилету, та двотижневу опіку, як командант хлоп'ячого табору УЗХ.

Особливу подяку складаємо Надії Зінкевич, за 5-титижневу материнську дбайливу опіку і координацію праці виховно-відпочинкових таборів УЗХ, а редакторові інж. Осипові Зінкевичеві за допомогу у складних проблемах оформлення викликів, та написання доброзичливої статті „Чорнобильські діти на молодечих таборах УЗХ".

Ми щиро вдячні адвокатові Яркові Белендюкові, за правні поради і полагоджування правних справ приїзду дітей з України, а зокрема за його труд і щедрість при обдаруванні матеріяльними добрами дітей з України через фірму MACY's в Аллентавні, Па.

Щоб не затягати звіту, в безконечність, обмежуємось до написаного, але почуваємося до милого обов'язку при кінці подяки підчеркнути виїмкову заслугу прибуття діточок з України, з околиць Чорнобиля, їх опікунці і провідниці Ярині Тимошенко, Щасти вам Боже, дорога Ярино, у вашій дальшій благородній праці!

І так спільними зусиллями і дружньою співпрацею доконано добре діло, тож усім, що причинилися чимнебудь до цього, наше щире старо-українське СПАСИБІ!

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 2)

Левко Лук'яненко, голова Української Республіканської Партії, номінований своєю партією, втішається популярністю і поза рамками партії.

Володимир Яворівський, номінований „Союзом Чорнобиль України”, здобув собі репутацію за організацію допомоги жертвам Чорнобиля.

Щербак Юрій, номінований Партією Зелених України, широковідомий як речник руху за охорону і очищення довкілля.

Юхновський Ігор, номінований Українським Науково-Дослідчим Інститутом, відомий як голова Народної Ради і як голова комісії Верховної Ради з питань освіти і науки.

Пилипчук Володимир, голова комісії Верховної Ради з питань економічних реформ, номінований Демократичною Партією України, здобув добру репутацію за фаховий, діловий підхід до розв'язки економічних проблем.

Кравчук Леонід, голова Верховної Ради України, донедавна провідний член ЦК КПУ, номінований колгоспом ім. Ілліча у Вінницькій области.

Крім перелічених сімох кандидатів можна б назвати Олеся Бердника, якого номінувала Українська Духовна Республіка, Ігоря Табурянського, кандидата Народної партії України, Юрія Шухевича, кандидата УМА. В реєстрі претендентів є багато осіб, які самі висунули свої кандидатури, а є й такі, що їх іменували працівники установ або підприємств, які вони очолюють. Хоч такі номінації задоволюють особисті амбіції деяких осіб, їх не можна трактувати серйозно.

Вражає факт, що демократичні політичні партії і громадські організації в Україні висувають щоразто нових кандидатів, замість об'єднати зусилля у ефективній кампанії за вибір одного кандидата демократичного табору. Така тактика запевнить розбиття виборчих голосів поміж різними кандидатами і посилить шанси вибору того кандидата, що його явно чи приховано просуває еліта дотеперішньої Компартії. Під контролем цієї еліти залишилася ще потужна організаційна система і неабиякі пропаґандивні засоби, які будуть використані, щоб дискредитувати політичних противників і затримати свої упривілейовані позиції.

Брак єдности в демократичному таборі скріплює перспективи вибору на президента України Леоніда Кравчука, який зручно перейшов на позиції самостійности, позбувся ідеологічного баґажу комунізму і переконливо демонструє свій дипломатичний талант, розбудовуючи безпосередні міжнародні зв'язки України. Його виборча плятформа, зокрема з питань розв'язки складних, а то й критичних проблем переходу на ринкову економіку, приватизації майна, перебрання союзної інфраструктури на терені України та інших питань, ще далеко не уточнена. В його тактиці супроти опозиції у Верховній Раді були виразні тенденції автократизму. Його заяви не розвівали сумнівів про його орієнтацію на збереження хоч деяких союзних установ коштом обмеження атрибутів самостійности.

Але розпорошення виборчих голосів демократичної партії України можуть принести в подарунок Кравчукові пост президента.

35-ТІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ УСЦАК

Союзівка. — В суботу, 31-го серпня, відбулися тут 35-ті плавацькі змагання за першенства УСЦАК. У змаганнях взяло участь 43 плаваків, значно менше ніж в попередніх двох роках, які репрезентували УСО „Тризуб” (18), СУМ (10), Пласт (8) і „Чорноморську Січ” (7). Змагання складалися з 44 індивідуальних та восьмох гінцевих конкуренцій. По змаганнях відбулася спільна перекуска і роздача нагород, уфундованих Українським Народним Союзом.

У проводі змагань були: Євген Зиблікевич (ланковий плавання УСЦАК), Стефанія Зиблікевич, Корнило Ступак, Тарас і Люба Калити, Євген Сторожинський, Тарас Міджак, Марія Бокало, Марія Чатирка і Тетяна Данилів.

Клюбове першенство третій раз підряд здобув УСО „Тризуб” з Філядельфії. Остаточний вислід, базований на здобутих точках, такий:

УСО „Тризуб” 177
СУМ 79
Пласт 63
„Чорноморська Січ” 61

Може число учасників не дописало цього року, але за те рівень плавання був надзвичайний. Треба було глянути в архіви, щоб довідатися, коли останній раз 15 нових рекордів, 9 індивідуальних і 2 гінцеві, були устійнені. Найвизначнішими плаваками цих змагань були Антін Токарчик з „Тризуба” і Меланя Ґерич-Бусієр з Пласту, які здобули по три рекорди. Внизу подаємо усіх рекордистів.

Учасники 35-их плавацьких змачань на Союзівці.

Рекордисти на 35-их плавацьких змаганнях УСЦАК стоять разом з У. Дячук, О. Твардовським, Е. Зиблікевичем і М. Бокало.

Плаваки УСО „Тризуб” — чемпіон УСЦАК на рік 1991.

• Антін Токарчик здобув перший рекорд (33.98 сек) в 50 м довільним для хлопців 10 років і нижче, побивши 37.37 сек, устійнений Марком Калитою в 1989 році; другий рекорд (18.65 сек) в 25 м горілиць, побивши 20.13 сек. устійнений М. Калитою в 1989 році; третій рекорд (16.57 сек.) в 25 м метеликом, побивши 19.80 сек. устійнений Павлом Задареєм в 1984 році.

• Меланія Герич-Бусієр здобула перший речорд (34.11 сек) в 50 м горілиць для дівчат 15 років і вище, побивши 36.61 сек. устійнений нею в 1989 році; другий рекорд (1 хв.04.11 сек.) в 100 м довільним, побивши 1 хв.04.85 сек. устійнений нею в 1988 році; третій рекорд (32.75 сек) в 50 м метеликом, побивши 32.92 устійнений нею в 1988 році.

• Марко Калита з „Тризуба” здобув перший рекорд (14.99 сек) в 25 м довільним для хлопців 11 і 12 років, побивши 15.60 сек. устійнений Марком Стецурою в 1982 році; другий рекорд (32.80 сек) в 50 м довільним, побивши 34.40 сек. устійнений М. Стецурою в 1982 році.

• Богдан Токарчик з Тризуба здобув перший рекорд (21.24 сек.) в 25 м горілиць для хлопців 10 років і нижче, побивши 21.67 сек. устійнений Марком Калитою в 1989 році; другий рекорд (17.74 сек.) в 25 м метеликом для хлопців 11 і 12 років, побивши 18.60 сек. устійнений Миколою Задереєм в 1984 році.

• Галя Зибкікевич з „Тризуба” здобула рекорд (39.54 сек.) у 50 м грудним для дівчат 15 років і вище, побивши 41.10 сек. устійнений Надією Слиж в 1977 році.

• Іванка Кулик, СУМ, здобула рекорд (19.95 сек.) в 25 м горілиць для дівчат 10 років і нижче, побивши 21.90 сек. устійнений Христиною Гурою в 1982 році.

• Євген Сторожинський з Пласту здобув рекорд (34.06 сек.) в 50 м горілиць для хлопців 15 років і вище, побивши 34.20 сек. устійнений ним в 1987 році.

• Антін і Богдан Токарчик і Андрій і Павло Міджак з „Тризуба” здобули рекорд (1 хв.09.42 сек.) в 100 м довільній гінці для хлопців 10 років і нижче, побивши 1 хв. 17.90 сек. устійнений Пласт („Чорноморська Січ” в 1985 році.

• Іванка і Юлія Кулик і Стефка Федорійчик з СУМ і Соня Токарчик з „Тризуба” здобули рекорд (1 хв.29.90 сек.) в 100 м в довільній гінці для дівчат 10 років і нижче, побивши 1 хв. 33.20 сек. устійнений Пластом в 1982 році.

Хлопці

10 років і нижче 25 м довільний:1. А. Міджак („Тризуб”) 16.50; 2. П. Міджак („Тризуб”); 3. Д. Вірчанський („Тризуб”); 50 м довільний: 1. А. Токарчик („Тризуб”) 33.98 (новий рекорд); 2. А. Міджак („Тризуб”); 3. Д. Вірчанський („Тризуб”); 25 м горілиць: 1. А. Токарчик („Тризуб”) 18.65 (новий рекорд); 2. Кордуба („Тризуб”); 25 м грудний: 1. Б. Токарчик („Тризуб”) 21.24 (новий рекорд); 2. А. Кордуба („Тризуб”); М. Целюх („Ч. Січ”; 25 м метелик: 1. А. Токарчик („Тризуб”) 16.57 (новий рекорд); 2. А. Міджак („Тризуб”); 3. А. Кордуба (Тризуб”); 100 м довільний гінці: 1. „Тризуб” (П. Міджак, Б. Токарчик, А. Міджак, А. Токарчик) 1:09.42 (новий рекорд).

11 і 12 років:25 м довільний: 1. М. Калита („Тризуб”) 14.99 (новий рекорд); 2. С. Колодій („Ч. Січ”); 50 м довільний: 1. М. Калита („Тризуб”) 32.80 (новий рекорд); 25 м грудний: 1. Б. Токарчик („Тризуб”) 21.20; 25 м метелик: 1. Б. Токарчик („Тризуб”) 17.74 (новий рекорд); 2. М. Калита („Тризуб”); 100 м довільний гінці: 1. „Ч. Січ”/ „Тризуб” (А. Кордуба („Тризуб”), Д. Гуменюк, С. Колодій, М. Селух) 1:29.88.

13 і 14 років: 50 м довільний: 1. А. Сененко („Тризуб”) 33.22; 2. М. Рачинський (СУМ); 100 м довільний: 1. А. Сененко („Тризуб”) 1:21.22; 50 м горілиць: 1. П. Галькович (СУМ) 50.46; 2. М. Рачинський (СУМ); 50 м грудний: 1. А. Сененко („Тризуб”) 43.58; 2. Р. Данилів („Тризуб”); 50 м метелик: 1. П. Галькович (СУМ) 47.81; 2. Р. Данилів („Тризуб”); 100 м змінний: 1. Р. Данилів („Тризуб”) 1:34.26; 200 м довільний гінці: . „Тризуб” (Д. Вірчанський, Р. Данилів, А. Сененко, М. Калита) 2:38.26.

15 років і вище: 50 м довільний 1. Р. Гірняк („Ч. Січ”) 27.51; 2. О. Бланарович (СУМ); 3. С. Солтис (СУМ); 100 м довільний: 1. А. Бланарович (СУМ) 1:10.35; 2. О. Бланарович (СУМ); 3. С. Солтис (СУМ); 50 м горілиць: 1. Е. Сторожинський (Пласт) 34.06 (новий рекорд); 2. А. Бланарович (СУМ); 3. Ю. Чатирка („Тризуб”); 50 м грудний: 1. Р. Гірняк („Ч. Січ”) 37.00; 2. Ю. Чатирка („Тризуб”); 50 м метелик: 1. Р. Гірняк („Ч. Січ”) 30.76; 2. Е. Сторожинський (Пласт); 100 м змінний: 1. А. Бланарович (СУМ) 1:15.23; 2. Е. Сторожинський (Пласт); 3. О. Бланарович (СУМ); 200 м змінний гінець:1. СУМ (С. Солтис, П. Галькович, О. Бланарович, А. Бланарович) 2:52.05.

Дівчата

10 років і нижче: 25 м довільний: 1. Ю. Кулик (СУМ 19.06; 2. С. Токарчик („Тризуб”); 3. А. Мілянич (Пласт) 25 м горілиць: 1. І. Кулик (СУМ) 19.95 (новий рекорд) 2. Ю. Кулик (СУМ); 3. С. Токарчик („Тризуб”); 25 м грудний: 1. І. Кулик (СУМ) 22.85; Ю. Кулик (СУМ); 3. А. Мілянич (Пласт); 25 м метелик: 1. І. Кулик (СУМ) 19.70; 2. С. Токарчик („Тризуб”); 100 м. довільний гінці: 1. СУМ/„Тризуб” (С. Токарчик („Тризуб”), Ю. Кулик, І. Кулик, С. Федорійчук) 1.29.90 (новий рекорд);

11 і 12 років: 25 м довільний: 1. Б. Вірчанська („Тризуб”) 18.25; 2. Л. Мілянич (Пласт); 3. Н. Сененко („Тризуб”); 50 м довільний: 1. Т. Кунцьо (Пласт) 38.41; 2. Л. Мілянич (Пласт); 3. Т. Кордуба (Пласт); 25 м горілиць: 1. Б. Вірчинська („Тризуб”) 21.91; 2. Л. Мілянич (Пласт); 3. Т. Кордуба (Пласт); 25 м грудний: 1. Т. Кунцьо (Пласт) 22.64; 2. Т. Кордуба (Пласт); 3. Н. Сененко („Тризуб”); 25 м метелик: 1. Т. Кунцьо (Пласт) 21.06; 100 м довільний гінець: 1. „Тризуб” Пласт (Б. Вірчанська („Тризуб”), Н. Сененко („Тризуб”), А. Мілянич, Т. Кордуба) 1:29.39.

13 і 14 років 50 м довільний: 1. Т. Джанстон („Ч. Січ”) 36.80; 2. Х. Читирка („Тризуб”); 3. К. Рачинська (СУМ); 50 м горілиць: 1. Л. Галавай („Тризуб”) 48.31; 2. Т. Джанстон („Ч. Січ); 3. Х. Чатирка („Тризуб”); 50 м груний: 1. А.Багрій („Ч. Січ”) 43.30; 2. Т. Джанстон („Ч. Січ”); 3. Х. Чатирка („Тризуб”); 50 м метелик: 1. А. Багрій („Ч. Січ”) 38.42; 2. Л. Галавай („Тризуб”); 100 м. змінний: 1. А. Багрій („Ч. Січ”) 1:23.19; 2. Б. Вірчанська („Тризуб”).

15 років і вище: 50 довільний: 1. А. Калита („Тризуб”) 35.06; 100 м довільний: 1. М Герич-Бусієр (Пласт) 1:04.11 (новий рекорд); 50 м горілиць: 1. М. Ґерич-Бусієр (Пласт) 34.11 (новий рекорд); 2. А. Калита („Тризуб”); 50 м грудний: 1. Г. Зиблікевич („Тризуб”) 39.54 (новий рекорд); 2. М. Кушнір („Ч. Січ”); 50 м метелик: 1. М. Герич-Бусієр (Пласт) 32.75 (новий рекорд); 2. Г. Зиблікевич („Тризуб”); 3. М. Кушнір („Ч. Січ”); 100 м змінний: 1. Г. Зиблікевич („Тризуб”) 1:20.83; 200 м змінний гінець: 1. „Ч. Січ”/Пласт (М. Ґерич-Бусієр (Пласт), Т. Джанстон, М. Кушнір, А. Багрій) 2:34.89; 2. „Тризуб”.